

РЕШЕНИЕ

№ 6842

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8198** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Териториална дирекция на НАП, [населено място] срещу решение № 20088752 от 07.04.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 16799 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107-ти състав, с което съдът е отменил като незаконосъобразно постановление № 543890-F555871 от 04.11.2020 г. издадено от директор офис „М.“ при ТД на НАП С., с което на С. И. В. е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл. 80, ал.1 от ЗДДФЛ за нарушение на чл. 53, ал.1 от ЗДДФЛ.

Касаторът сочи, че обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на материалния закон – отменителни основания по чл. 348, ал.1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Прави се искане да бъде отменено решението на въззивния съд, както и потвърдено наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. Поддържа жалбата си с депозирана по делото молба, към която са представени писмени бележки.

Ответникът – С. И. В., редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 24.06.2020 г. в ТД на НАП, офис „М.“, по повод подаване на годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2019 г. от лицето С. И. В. в качеството си на данъчно задължено лице, не е изпълнила задължението си да подаде годишна данъчна декларация за облагаемия си доход за 2019 г. в НАП. В. подаде декларацията едва на 24.06.2019 г. или 55 дни след изтичане на срока за подаването ѝ – до 30.04.2020 г. За констатираните нарушения св. И. съставила АУАН № F55871/ 24.06.2020 г., въз основа на който е издадено разглежданото НП.

При така установените обстоятелства, въззивният съд е приел, че е налице непосочване на конкретна дата на извършване на нарушението. Направил е извод за допуснато нарушение на чл. 42, т. 3 ЗАНН и на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН при издаването на НП. На посоченото основание – допуснато съществено процесуално нарушение, НП е отменено.

Не се споделят изводите на СРС за липса на дата на извършване на нарушението. В разглеждания случай С. И. В. е санкционирана за неподаване на годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2019 г. в нормативно определения срок за това – до 30.04.2020 г. Вместо това декларацията е подадена на 24.06.2019 г. Видно от съдържанието и на АУАН, и на НП, изрично е посочено, че декларациите е следвало да бъдат подадени до 30.04.2020 г. и следователно с неподаването ѝ е извършено нарушение на чл. 50, ал.1 ЗДДФЛ съответно на 01.05.2020 г. – деня, следващ изтичането на срока за изпълнение на нормативно предвиденото задължение. В НП, както е посочил и СРС, макар и да е посочена друга дата /02.05.2020 г./, то с посочването ѝ не е допуснато съществено процесуално нарушение, доколкото същата е определяема и е недвусмислено изводима въз основа на описаните факти.

С оглед на изложеното, настоящия съдебен състав на съда, намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения

Съгласно чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа по чл. 28. Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ годишната данъчна декларация се подава в срок от 10 януари до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода. В конкретния случай противоправното бездействие на физическото лице да подаде процесната декларация е безспорно установено. Закъснението е значително, с 55 дни и правилно е наложена глоба в посочения в НП размер от 400 лв. Наличието на тези обстоятелства обуславят несъмнената правилност на извода за наличието на извършено нарушение.

С оглед на изложеното, настоящия съдебен състав на съда, при извършената служебна проверка на законосъобразността на обжалваното решение, намира, че същото е валидно и допустимо, но постановено в противоречие с материалния закон. По тези съображения касационната жалба е основателна. Установи се соченото касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 вр. ал. 2 от НПК – неправилно приложение на закона, поради което въззивното решение следва да бъде отменено, като вместо него касационната инстанция следва да потвърди наказателното постановление.

При този изход на делото и надлежно заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на касатора, съдът намира същата за основателна, като нейният размер следва да бъде определен в минимален размер на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20088752 от 07.04.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 16799 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107-ти състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 543890-F555871 от 04.11.2020 г. издадено от директор офис „М.“ при ТД на НАП С., с което на С. И. В. е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл. 80, ал.1 от ЗДДФЛ за нарушение на чл. 53, ал.1 от ЗДДФЛ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: